

Nieuwsbrief voor de ondernemer

Oktober 2022

Nieuwe fiscale regels	1
De fiscus wijzigt per ongeluk uw aangifte	2
Kilometervergoeding hervormd	3
Korting in ruil voor identiteitskaart?	4

Nieuwe fiscale regels

Vlak voor het zomerreces bereikte de regering een akkoord over enkele belangrijke wijzigingen, vooral op het vlak van fiscale procedure. Hieronder een samenvatting van enkele maatregelen, zoals opgenomen in een voorontwerp van wet. De bepalingen zijn pas definitief na stemming en publicatie van de wet, en kunnen dus nog veranderen.

Dwangsom

Volgens het voorontwerp van wet krijgt de fiscus de mogelijkheid om de rechter te verzoeken een dwangsom op te leggen als de belastingplichtige weigert mee te werken. Bijvoorbeeld wanneer hij weigert om de boeken voor te leggen of om toegang te geven tot de bedrijfsruimtes. Velen vragen zich af hoe die nieuwe maatregel rijmt met de principes van het zwijgrecht en het verbod op zelfincriminatie. De druk op de belastingplichtige wordt verder opgevoerd, maar het zal de taak van de rechter zijn om ervoor te zorgen dat de rechten van de belastingplichtigen en de rechten van de Belgische staat gerespecteerd worden.

Termijnen

De onderzoeks- en aanslagtermijnen worden grondig hervormd. Vanaf aanslagjaar 2023 komt er een termijn van 10 jaar voor

complexe aangiften. Ook in geval van fiscale fraude wordt de termijn verlengd van 7 tot 10 jaar. De bewaartermijn voor boeken en stukken wordt eveneens op 10 jaar gebracht.

Goed nieuws is dat de bezwaartermijn in de inkomstenbelastingen verlengd zou worden van momenteel 6 maanden tot 1 jaar.

Interesten in inkomstenbelastingen

De rentevoet van de moratoriuminteressen (wat de overheid u verschuldigd is als ze te laat betaalt) en van de nalatigheidsinteressen (wat u aan de overheid verschuldigd bent als u te laat betaalt) wordt in de inkomstenbelastingen berekend op basis van de rentevoet van de overheidsobligaties op 10 jaar van het vorige jaar, met een minimum van 4% en een maximum van 10%.

De rentevoet van de moratoriuminteressen wordt echter met 2 procentpunten verlaagd. Dat betekent dat de rentevoet van de moratoriuminteressen 2% bedraagt, maar die van de nalatigheidsinteressen 4%.

Btw-interessen

Ook inzake btw geldt nu een vergelijkbare regeling, maar daar worden de rentevoeten na de berekening nog eens met 4 procentpunten verhoogd. De rentevoet voor de moratoriuminteressen inzake btw bedraagt dus 6%, die inzake nalatigheidsinteressen 8%. De nieuwe regels zouden van toepassing zijn vanaf 1 januari 2023.

Aanwijzing voor fraude

Hoewel het voorontwerp geen hogere tarieven bevat, mag toch niet onderschat worden wat voor verregaande gevolgen de nieuwe regels kunnen hebben. Vanaf aanslagjaar 2023 kan de fiscus bijvoorbeeld met een simpele kennisgeving van de intentie, de onderzoeks- en aanslagtermijn verlengen tot 10 jaar. In het verleden moesten er echt aanwijzingen voor fraude zijn.

De fiscus wijzigt per ongeluk uw aangifte

Uw aangifte wordt, tot bewijs van het tegendeel, geacht correct te zijn. Als de fiscus uw aangifte wil corrigeren, dan bestaat daar een specifieke procedure voor. Maar die geldt alleen als de fiscus de aangifte bewust wil corrigeren. Een vergissing van de fiscus heeft daardoor amper gevolgen... voor de fiscus.

Vergissing

Een vennootschap dient een correcte aangifte in. De aanslag wordt berekend, maar de ambtenaar vergeet de verrekenbare voorheffingen af te trekken van de verschuldigde belasting. De fiscus zet zijn fout recht via een zogenaamde ambtshalve ontheffing.

De vennootschap meent echter dat de volledige aanslag nietig is omdat de aangifte niet werd gerespecteerd en omdat de rechtzetting niet correct gebeurde. Immers, als de fiscus een aangifte niet aanvaardt, moet hij een bericht van wijziging sturen, zodat de belastingplichtige weet waarom hij anders belast zal worden en zodat hij ook de kans krijgt om te reageren.

In eerste aanleg krijgt de belastingplichtige gelijk van de rechter, maar het hof van beroep geeft de fiscus gelijk. Het dossier belandt uiteindelijk voor het Hof van Cassatie.

Advocaat-generaal versus Hof van Cassatie

De advocaat-generaal van het Hof van Cassatie volgt in zijn advies aan het Hof de redenering van de belastingplichtige: volgens de wet moet de administratie een bericht van wijziging sturen *indien ze meent de inkomsten en andere gegevens te moeten wijzigen*.

Dat betekent dat de fiscus uitdrukkelijk de intentie moet hebben om te wijzigen... Maar hoe kan de belastingplichtige weten of de fiscus een wijziging bewust aanbrengt, dan wel of het om een vergissing gaat? De advocaat-generaal meent dan ook dat de aanslag niet werd gevestigd in overeenstemming met de aangifte en dat ze volledig nietig is.

De raadsheren van het Hof van Cassatie zijn echter een andere mening toegedaan. Volgens het Hof is een bericht van wijziging enkel vereist als de fiscus de bedoeling heeft de gegevens van de

aangifte te betwisten. Bij een vergissing of mislag en de rechtzetting daarvan is er dus geen bericht van wijziging nodig.

Vergissen is menselijk

Het komt wel meer voor dat de fiscus zich vergist en hij de fout recht zet zonder veel formalisme.

- Enkele voorbeelden uit de rechtspraak:
- De verrekenbare voorheffing bedroeg 490.601 Belgische frank, maar er werd (maar) 409.601 frank verrekend.
 - De aftrek voor het pensioensparen werd niet toegepast.

In beide gevallen corrigeerde de fiscus de aanslag zonder een bericht van wijziging te sturen en de rechtbanken hadden daar geen bezwaar tegen.

Opgelet! Als belastingplichtige hebt u minder foutenmarge. Een omwisseling

van 2 cijfers, zoals hierboven, kan bij de belastingplichtige leiden tot een boete (zeker als het niet de eerste keer is). Brengt u voor de belastingvermindering voor pensioensparen een bedrag in dat hoger is dan 990 euro? Dan kiest u volgens de fiscus voor pensioensparen aan een lager tarief op een hoger bedrag. Op die 'keuze' kan u niet meer terugkomen.

Door de digitalisering van de aangifte met vooraf ingevulde rubrieken is de kans op dat soort fouten gelukkig kleiner geworden.

En denk erom: als de fiscus een fout maakt bij de aanslag, waardoor de aanslag volledig nietig is, dan heeft hij meestal nog de mogelijkheid om een nieuwe of subsidiaire aanslag te vestigen. Een jaartje zonder belastingen blijft vrijwel altijd een (verre) droom.

Kilometervergoeding hervormd

De kilometervergoeding die federale ambtenaren ontvangen voor verplaatsingen met hun eigen voertuig is ook de referentie voor de forfaitaire kilometervergoeding in de privésector. Maar het systeem wordt hervormd omwille van de energiecrisis.

Werkelijke kosten of forfaitaire vergoeding?

Een werknemer die met zijn eigen voertuig verplaatsingen doet voor het werk heeft recht op terugbetaling van de gemaakte kosten. In principe moeten die kosten bewezen worden, maar onder bepaalde voorwaarden mogen ze forfaitair terugbetaald worden. Die forfaitaire vergoeding wordt geacht overeen te komen met de werkelijke kosten, waardoor ze niet belastbaar is bij de werknemer.

Eén van de voorwaarden is dat de forfaitaire kilometervergoeding niet hoger is dan de kilometervergoeding die federale ambtenaren krijgen voor het gebruik van hun persoonlijke voertuig (auto,

motorfiets of bromfiets). De federale kilometervergoeding wordt elk jaar rond 1 juli herbekeken. Van 1 juli 2022 tot 30 juni 2023 bedraagt het federale maximum 0,4170 euro/km, tegenover 0,3707 euro/km in de voorgaande periode.

Noteer dat de fiscus het forfait niet zonder meer aanvaardt als het aantal vergoede kilometers per jaar hoger is dan 24.000. Het forfait is ook geen verplichting: als de werknemer een hogere kost kan aantonen, mag de werkgever belastingvrij een hogere vergoeding toekennen. Het forfait wordt tot slot ook aanvaard door de RSZ.

Dubbele hervorming

Omwille van de sterk stijgende brandstofprijzen heeft de regering nu beslist om de kilometervergoeding voor de periode van maart 2022 tot juni 2022 'éénmalig en retroactief' te verhogen tot 0,402 euro/km.

Werkgevers die in die periode het maximum aan de kant schoven en meer betaalden dan 0,3707 euro/km, worden dus niet fiscaal bestraft.

Bovendien zou de jaarlijkse aanpassing van de kilometervergoeding in de komende maanden vervangen worden door een trimestriële indexering. Daardoor zal de forfaitaire vergoeding dichter bij de werkelijke kostprijs liggen, zelfs als de brandstofprijzen sterk schommelen. Dat mes snijdt echter aan twee kanten: als de brandstofprijs aan de pomp zou dalen, gaat ook het forfait naar beneden.

Aftrek

Brandstofkosten en andere autokosten werden tot aanslagjaar 2020 anders behandeld in de vennootschapsbelasting dan nu. Tot dan werd de forfaitaire vergoeding opgesplitst in een deel voor de brandstofkosten en een deel voor de andere autokosten, zoals afschrijvingen of onderhoud. Maar sinds 1 januari 2020 (aanslagjaar 2021) is zo'n opsplitsing niet meer nodig. Alle autokosten (uitgezonderd financieringskosten en mobiliteitskosten, zoals een handsfreekit) zijn sindsdien aftrekbaar volgens de formule:

$$120\% - \{0,5 \times \text{coëfficiënt} \times \text{CO}_2\text{-uitstoot}^{(1)}\}$$

⁽¹⁾ in gr/km

De coëfficiënt uit deze formule bedraagt:

- 1 voor dieselwagens
- 0,90 voor wagens op aardgas (met een vermogen van minder dan 12 fiscale pk)
- 0,95 voor wagens met een andere motor (benzine, hybridewagen, plug-in hybridewagen, lpg, ...), uitgezonderd de full elektrische wagens.

Het uiteindelijke resultaat mag niet hoger zijn dan 100% (voor elektrische wagens), en niet lager dan 50% of 40% als de wagen een uitstoot zou hebben van meer dan 200 gr CO₂/km (en niet lager dan 75% in de personenbelasting voor autovoertuigen aangeschaft vóór 1 januari 2018).

Vergeet ook niet dat de grote hervorming van de autokosten vanaf 2025 de aftrek van de terugbetalingen sterk zal beperken. Vanaf aanslagjaar 2026 verdwijnt namelijk de minimale aftrek voor autovoertuigen aangeschaft tussen 1 juli 2023 en 31 december 2025. Vanaf 1 januari 2026 is er geen aftrek meer voor bedrijfswagens met CO₂-uitstoot besteld vanaf die datum.

Korting in ruil voor identiteitskaart?

Heel wat handelaars bieden bijzondere kortingen aan in ruil voor uw gegevens. Dat is in beperkte mate toegelaten, maar alle gegevens van een identiteitskaart inlezen en verzamelen, is een brug te ver.

Korting 'op de identiteitskaart'

Een lokale drankenhandelaar bood zijn klanten een korting aan op basis van hun aankoopbedrag. Het nieuwe kassasysteem liet toe om de barcode op de achterkant van de eID in te scannen om voordelen op de aankopen toe te kennen. Een klant ging echter niet akkoord met het scannen van haar eID. Ze wou wel de nodige gegevens om een klantenkaart aan te maken op papier zetten, maar dat aanvaardde de drankenhandel niet, waarop de klant een klacht indiende bij de GBA.

De GBA of Gegevensbeschermingsautoriteit is een onafhankelijk orgaan dat toeziet op de naleving van de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens.

De GBA legde de drankenhandelaar een boete van 10.000 euro op wegens verschillende inbreuken:

- het beginsel van minimale gegevensverwerking: het gebruik van het Rijksregisternummer via de barcode van de eID om klanten terug te vinden in een klantenbestand is onderworpen aan specifieke wetgeving en was hier niet noodzakelijk. Daarnaast waren de verwerking van het 'geslacht' en de 'geboortedatum' evenmin noodzakelijk.
- Rechtmatigheid van de verwerking: geen vrije toestemming voor het inlezen van de eID, omdat er geen alternatief was.
- Onvoldoende informatieverstrekking aan de klanten over de verwerking van hun gegevens.

Kaartje vol informatie

Op uw identiteitskaart staat heel wat informatie, zoals uw volledige naam,

geboortedatum en -plaats, geslacht en Rijksregisternummer. Het gebruik van die gegevens is strikt gereguleerd. Het Rijksregisternummer en de foto mogen a priori niet verwerkt worden, behalve als er een wettelijke grondslag voor is. Er is geen wettelijke grondslag die de verwerking voor commerciële doeleinden waarborgt. Daarnaast mag een handelaar (of gelijk welke andere verwerker van persoonsgegevens) enkel die gegevens verzamelen die noodzakelijk zijn voor het verwerkingsdoel. Met andere woorden: het inlezen van de eID was niet proportioneel met het beoogde doel, namelijk een klantenkaart met kortingen aanmaken.

Vrije keuze

De drankenhandelaar ging tegen de beslissing van de GBA in beroep bij het Marktenhof en die stelde de drankenhandelaar in het gelijk. Het Marktenhof oordeelde dat er geen verwerking van de gegevens van de vrouw is gebeurd omdat zij had geweigerd om haar eID-kaart te laten inlezen. Het Marktenhof overwoog ook dat er enkel een mogelijk extra voordeel voor de klant verloren ging (nl. klantenkorting), in tegenstelling tot de bewering van de GBA dat de klant een onbetwistbaar nadeel zou lijden zonder klantenkaart. Volgens het Marktenhof toont de GBA dus geen daadwerkelijke inbreuk aan en was de opgelegde geldboete niet afdoende gemotiveerd. Opgelet, het arrest van het Marktenhof had betrekking op oude eID-wetgeving.

De zaak kwam vervolgens voor het Hof van Cassatie, dat de beslissing van het Marktenhof vernietigde. Uit het Cassatiearrest volgt dat een betrokkene steeds het recht heeft om een klacht in te dienen bij de GBA, ook als er van de klager geen persoonsgegevens worden

verwerkt. Daarnaast stelde het Hof van Cassatie dat de beslissing niet naar recht was verantwoord omdat er geen onderzoek werd gedaan naar het vrije karakter van de toestemming. Anders gezegd, ook het mislopen van een voordeel leidt tot een beperking van de vrije keuze.

Alternatieven

Conclusie? Handelaars mogen onder strenge voorwaarden de eID gebruiken voor een klantenkaart. Maar ze moeten enkele basisprincipes respecteren. De gegevens die afgelezen worden, moeten voldoen aan de eis van minimale gegevensverzameling. Rijksregisternummer en foto zijn gevoelige persoonsgegevens en mogen slechts verwerkt worden voor zover dat wettelijk toegelaten is. Geslacht en geboortedatum mogen slechts verwerkt worden in overeenstemming met de geldende privacyregels. De klant moet ook geïnformeerd worden over het doel van de verwerking.

Klanten moeten ook kortingen kunnen krijgen zonder de eID te laten inlezen. Een alternatief zou kunnen zijn dat de klant zijn eID enkel toont, zonder dat die wordt ingelezen. Bovendien moet het duidelijk zijn dat de klant geldig toestemming verleende voor het gebruiken van zijn gegevens. Een plastic klantenkaartje of een app op de smartphone, waar de klant zelf zijn gegevens moet invullen, heeft als voordeel dat er geen twijfel kan bestaan over die toestemming.

Belfius

Versijnt 6 keer per jaar.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Belfius Bank NV – Karel Rogierplein 11 – 1210 Brussel

E-MAIL info@belfius.be

REDACTIE Dienst Communicatie Belfius Bank NV

GRAFISCH CONCEPT Perplex, Aalst

REALISATIE EN PRODUCTIE Belfius Bank NV

Copyright ©2022 – Belfius Bank NV.

Alle rechten voorbehouden – Deze nieuwsbrief is beschikbaar in 2 talen en werd conform de wet op het privéleven verstuurd.

Alle informatie en standpunten in deze publicatie worden door Belfius Bank ten titel van vrijblijvende informatie meegedeeld, zonder dat hij door de inhoud verbonden is, en kunnen zonder voorafgaand bericht worden gewijzigd. Belfius Bank stelt alles in het werk om te zorgen voor kwalitatieve informatie op basis van de meest recente en betrouwbare bronnen, maar kan niet garant staan voor de nauwkeurigheid of volledigheid van de informatie. Noch Belfius Bank, noch enige bestuurder of bediende kunnen aansprakelijk worden gesteld voor fouten of weglatingen in deze publicatie, ongeacht de oorzaak. Zij kunnen ook op geen enkele manier aansprakelijk worden gesteld voor enig materieel of immaterieel verlies dat zou voortvloeien uit het gebruik van of een verwijzing naar deze informatie. Het ter beschikking stellen van deze publicatie mag en kan onder geen beding beschouwd worden als een juridisch, fiscaal of boekhoudkundig advies.